

EUROPA WSPÓLNYCH WARTOŚCI

Chrześcijańskie inspiracje w budowaniu zjednoczonej Europy

Jan Paweł II do organizatorów i uczestników Kongresu

Drogi Księżę Arcybiskupie,

Z radością przyjąłem wiadomość, iż II Kongres Kultury Chrześcijańskiej, który niebawem odbędzie się na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim, podejmie refleksję nad obecnością chrześcijaństwa w budowaniu europejskiej wspólnoty wartości. Łączę się z wszystkimi uczestnikami Kongresu, życząc owocnych obrad. Proszę Boga o światło Ducha Świętego, aby Ewangelia Jezusa Chrystusa inspirowała poszukiwania

głównych kierunków przemian w kulturze Europy. Cieszę się, że w obradach weźmie udział tak wiele osób zasłużonych dla kultury polskiej. Gorąco życzę, aby ich troska o wolność, prawdę i piękno służyła budowaniu wielkiej wspólnoty ducha.

U początków mego pontyfikatu mówiłem w wystąpieniu w UNESCO: „na pewno nie będę przesadą twierdzić, że cała Europa – od Atlantyku aż po Ural – (...) potwierdza związek między kulturą i chrześcijaństwem w dziejach poszczególnych narodów i wspólnot” (2.06.1980). Dziś powtarzam te słowa, mając w świadomości, że zawsze, nawet w doświadczeniach dziejowych burz, Kościół na różne sposoby podkreślał szczególną rolę tego związku: ukazywał wzorce życia ukierunkowanego w oparciu o Ewangelię, akcentował wagę refleksji intelektualnej, zakładał uniwersytety, wspierał działania na rzecz kultury życia i posłannictwa nadziei. Współczesne wyzwania, zagrożenie nihilizmu i pustki egzystencjalnej, jaką coraz częściej przeżywają poszczególne osoby i całe społeczności, przynaglają do podejmowania i dziś troski o te same wartości. Potrzeba świadectwa chrześcijańskiej nadziei, która każdemu mieszkańcowi Europy pomoże przetrwać rozczarowania i pokusę rozpacz, zwłaszcza wtedy, gdy boleśnie doświadczają skutków coraz częstszych przypadków podporządkowania godności osoby ludzkiej prawom rynku.

Zasady Ewangelii, które przez stulecia kształtowały literaturę i sztukę, refleksję i kulturę Europy, również dziś wyznaczają program działania, który pragniemy przekazać następnym pokoleniom. (por. *Ecclesia in Europa*, p. 120). Duch Święty umacnia nas, byśmy na obecnym etapie dziejów wnosili wartości Królestwa Bożego w kulturę kontynentu, z którym chrześcijaństwo złączyło w sposób szczególnie swą misję ewangelizacyjną. Niech humanizm, który swoje najgłębsze źródło ma w tajemnicy Wcielenia, zobowiązuje nowe pokolenia twórców do wierności tej tradycji, do której odnoszą się najpiękniejsze dążenia rodziny ludzkiej: afirmacja godności człowieka, pragnienie wolności i prawdy, poszukiwanie świętości i solidarności. Niech te wartości będą przekazywane z zachwytem i zapałem, jakie tylko piękno może obudzić w człowieku. Niech Chrystus Zmartwychwstały umacnia optymizm i nadzieję chrześcijańskich twórców kultury.

Moją modlitwą obejmuję Księdza Arcybiskupa, Organizatorów i Uczestników Kongresu i z serca wszystkim błogosławię.

Castel Gandolfo, 7 września 2004 r.

Jan Paweł II

II KONGRES

KULTURY
CHRZEŚCI
JAŃSKIEJ
LUBLIN
AD 2004

Na początek Kongresu

Proszę Boga, abyśmy podczas obrad potrafili nawiązywać do najpiękniejszej polskiej tradycji i wydobywać z niej to, co służy budowaniu Europy wspólnych wartości.

Niech wielkie fascynacje Pięknością i Prawdą ochronią nasz świat przed tym poczuciem życiowej pustki, które grozi sympatykom bezkrytycznej konsumpcji.

Metropolita Lubelski
abp Józef Życiński

Szanowni Państwo, Drodzy Goście.

Cieszę się ogromnie, że Katolicki Uniwersytet Lubelski ma zaszczyt gościć w swoich murach uczestników II Kongresu Kultury Chrześcijańskiej. Hasłem tegorocznego Kongresu jest „Europa wspólnych wartości”, zaś

myślą przewodnią słowa Jana Pawła II, wygłoszone w roku 1980 na forum UNESCO, a przywołujące związek między kulturą i chrześcijaństwem w dziejach poszczególnych narodów i wspólnot. Związek ten jest w oczywisty sposób wpisany w dzieje miejsca, w którym jesteśmy – Uniwersytetu, założonego ponad 80 lat temu, aby w oparciu o wartości wychowywać i kształcić młodzież. Temu zadaniu zawsze byliśmy i nadal jesteśmy wierni. Uniwersytet to również dyskusje, poszukiwania, spory, służące budowaniu wspólnoty. Staramy się pomagać naszym studentom w poszukiwaniu sensu i odkrywaniu duchowej głębi. Wysiłki nasze są mocno osadzone w wielokulturowości: mamy studentów ze Wschodu i z Zachodu – wszyscy oni wnoszą nową jakość do naszej wspólnoty, sprawiają, że tu, na KUL-u, rzeczywiście oddychamy „dwoma płucami”.

Mam nadzieję, że uczestnikom Kongresu uda się wskrzesić duchowe dziedzictwo i duchową jedność Europy oraz wypracować modele patriotyzmu w zjednoczonej Europie, respektujące godność i prawa człowieka. Koncepcja świata i człowieka, tkwiąca w Ewangelii, nie przestaje inspirować poszukiwań wartości humanistycznych i etycznych. Życzę wszystkim uczestnikom II Kongresu Kultury Chrześcijańskiej, aby tak zakorzenione wartości były dla nich zawsze drogowskazem.

ks. prof. Stanisław Wilk
Rektor KUL

To wielki zaszczyt dla Lublina, że może gościć tak wielu i tak wspaniałych gości.

II Kongres Kultury Chrześcijańskiej poświęcony refleksji nad chrześcijańską inspiracją w budowaniu zjednoczonej Europy odbywa się w mieście,

którego historię wyznaczają wydarzenia nadające kulturowy bieg tej części kontynentu.

Nie ulega wątpliwości, że jedną z najpiękniejszych dat w kronice lubelskiej jest rok 1569. W Unii Lubelskiej, jednoczącej na ogromnej przestrzeni tak wiele kultur i narodów, trudno nie widzieć owocu chrześcijańskiej inspiracji, określonej formułą: „równi z równymi, wolni z wolnymi”...

Nasze miasto naznaczone jest również miejscami, które stanowią swoiste memento. Obóz na Majdanku czy pustka po „Jerozolimie Królestwa Polskiego” wymownie przypominają o sile cywilizacji śmierci, pogardzie dla prawdy o człowieku, i mrocznej motywacji antyewangelicznej. Świadectwo tych miejsc, domaga się refleksji, którą podejmą Państwo w murach Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego.

Wszystkim uczestnikom spotkania życzę najlepszych jego owoców.

Andrzej Pruszkowski
Prezydent Lublina

Na papierze i w Internecie

Relacje z dnia, najcenniejsze zdania, ciekawostki, aktualny plan, przypomnienia, zaproszenia, niespodziewane ujęcia – codziennie i dla każdego w Biuletynie II Kongresu Kultury Chrześcijańskiej. Materiały przygotowują dziennikarze redakcji magazynu młodzieżowego „Spojrzenia” Polskiego Radia Lublin.

Zapraszamy także na stronę internetową

www.kongres.lublin.pl

tam fragmenty wykładów z dnia, dokładne biogramy uczestników, fotorelacje oraz materiały z dwóch części poprzedniego Kongresu.

II KONGRES

KULTURY
CHRZEŚCIJAŃSKIEJ
LUBLIN
AD 2004

Po czterech latach

Rozpoczynający się dziś Kongres miał swego poprzednika. I Kongres Kultury Chrześcijańskiej „Sacrum i kultura. Chrześcijańskie korzenie przyszłości” odbył się w Katolickim Uniwersytecie Lubelskim w dwóch etapach – we wrześniu i listopadzie Jubileuszowego Roku 2000. Jego pomysłodawcą był abp Józef Życiński. Obecny Kongres podejmuje poruszane wtedy wątki w nowym kontekście.

„Także w niektórych środowiskach katolickich można obecnie zauważyć oznaki zwątpienia i niepokoju. Towarzyszy im lęk, że dalsze przemiany mogą zniszczyć naszą katolicką świadomość i doprowadzić do odejścia od wielkich wartości, obecnych w naszej tradycji narodowej. Można zrozumieć naturę tych lęków. Zapewne na początku chrześcijaństwa dzielili je również apostołowie spieszący z przesłaniem Ewangelii do Rzymu, Aten czy Koryntu. Dzięki ich odwadze, świadectwo ewangelicznej prawdy nie ograniczyło jednak swych wpływów do palestyńskiej prowincji, lecz dotarło do stolicy Imperium i stało się przedmiotem zainteresowania na greckich areopagach. Dziś również potrzeba nam podobnej odwagi, abyśmy umieli naszą wierność

duchowi Ewangelii wnosić w serce kultury, przed którą staje wiele nowych wyzwań” – pisał metropolita lubelski przed czterema laty, zapowiadając obrady pierwszego Kongresu. We wstępie do tomu materiałów tegorocznego spotkania zauważył, że wówczas „wszystkich uczestników obrad jednoczyła wspólna troska o godność osoby ludzkiej oraz trwałą, inspirującą obecność w kulturze takich podstawowych wartości jak wolność, prawda, solidarność”. „Rolę tych wartości ujmowano w perspektywie nowych wyzwań, towarzyszących upadkowi systemu totalitarnego. Obecnie zagadnienie to powraca w nowym kontekście – integracji europejskiej, która niesie dla chrześcijaństwa jakościowo odmienne zadania, związane z niesieniem Ewangelii wszystkim narodom (Mt 28,19) w zupełnie nowych realiach” – napisał abp Życiński.

Cechą poprzedniego Kongresu było to, że „zamiast celebrowania rozczarowań i łatwego straszenia nadchodzącą apokalipsą wybrano ujęcie pozytywne, inspirowane Ewangelia błogosławieństw”. Można oczekiwać, że podobne ujęcie będzie dominowało i tym razem.

Nowi doktorzy honoris causa lubelskiej uczelni

Pierwszego dnia Kongresu doktoraty honoris causa Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego otrzymają Mikołaj Górecki (na wniosek Wydziału Teologii) i Krzysztof Zanussi (na wniosek Wydziału Nauk Humanistycznych). Znany reżyser wygłosi następnie wykład „Europa ducha w kulturze inspirowanej Ewangelią”.

Mikołaj Górecki, kompozytor.

Ur. w 1933 roku. Studiował kompozycję w Państwowej Wyższej Szkole Muzycznej (obecnie Akademii Muzycznej) w Katowicach. W 1958 roku zadebiutował na II Międzynarodowym Festiwalu Muzyki Współczesnej „Warszawska Jesień”, gdzie wykonano jego „Epitafium op. 12 na chór mieszany i zespół instrumentalny”. W 1960 roku jego „Monologhi op. 16 na sopran i trzy grupy instrumentalne” zdobyły I nagrodę na Konkursie Młodych Kompozytorów Związku Kompozytorów Polskich. W 1961 roku działał na polu muzycznym w Paryżu, gdzie jego „I Symfonia „1959” op. 14” zdobyła I nagrodę na II Biennale Młodych.

Od 1965 roku pracował w PWSM w Katowicach, najpierw jako wykładowca, potem na stanowisku docenta; uczył czytania partytur, instrumentacji i kompozycji. W latach 1973-74 dzięki pomocy Deutscher Akademischer Austauschdienst przebywał w Berlinie. W latach 1975-79 roku rektor PWSM w Katowicach. W 1977 roku otrzymał tytuł profesora nadzwyczajnego.

Ważniejsze kompozycje: „Pieśń o radości i rytmie na 2 fortepiany i orkiestrę” 1956, „Epitafium na chór i zespół instrumentalny” 1958, „Monologhi na sopran i 3 grupy instrumentalne” 1960, „Genesis – I Elementi per tre archi” 1962, „II Canti strumentali per 15 esecutori” 1962, „Trzy utwory w dawnym stylu na orkiestrę smyczkową” 1963, „Choros I na smyczki” 1964, „Refren na orkiestrę” 1965, „Muzyczka I-IV” 1967-1971, „II Symfonia „Kopernikowska” na sopran, baryton, chór i orkiestrę” 1972, „Psalm Euntes ibant et flebant na chór a cappella” 1973, „III Symfonia „Symfonia pieśni żałobnych” na sopran i orkiestrę” 1976, „Psalm Beatus vir na baryton, chór i orkiestrę” 1979, „Miserere na chór a cappella” 1980, „Kołysanki i tańce na skrzypce i fortepian” 1982, „Recitativa i ariosa. Lerchenmusik na klarnet, wiolonczelę i fortepian” 1985, „Totus Tuus na chór a cappella” 1987, „Concerto-Cantata na flet i orkiestrę” 1992, „Przybądź Duchu Święty na chór a cappella” 1993; także pieśni maryjne, opracowania pieśni ludowych.

Doktor honoris causa Uniwersytetu Warszawskiego. Laureat wielu nagród, ostatnio Nagrody TOTUS w 2002 roku w kategorii osiągnięcia w dziedzinie kultury chrześcijańskiej za „całokształt osiągnięć twórczych i rozświetlenie polskiej szkoły muzycznej”.

Z LAUDAĆJI

„Istnieją dzieła muzyczne, które przekraczają jakby samo piękno i otwierają się na wartości nadestetyczne. Należąc do estetyki wchodzą w dziedzinę metafizyczności, a nawet w sferę sacrum. Do istoty metafizyczności należy przekraczanie, transcendencja. Niektóre dzieła muzyczne owo przekraczanie zmieniają w nowy ruch i w nowy czas: czas wzlotu, wznoszenia samego siebie, wznoszenia ducha. Wymiary wysokości i głębi spletają się wtedy w czas wypełniony najwyższym pięknem. Wówczas już pozostaje tylko jedno: zachwyt i kontemplacja. Na fali owego uniesienia może się otworzyć wymiar świętości, a porwijąca nas muzyka przejmie rolę modlitwy. Tak dzieje się np. w przypadku chorału gregoriańskiego. Ten obszar należy już jednak nie do sztuki metafizycznej, ale do sakralnej: staje się modlitwą, odniesieniem do Absolutu i zatopieniem w kontemplacji” – opisuje w laudacji dziedzinę twórczości Mikołaja Góreckiego ks. prof. Ireneusz Pawlak, dyrektor Instytutu Muzykologii KUL.

„Przedstawiając w zarysie dorobek artystyczny prof. Henryka Mikołaja Góreckiego jesteśmy skazani na daleko idące uproszczenia” – ostrzega, dodając zaraz, że koncepcja zamknięcia twórczości prof. Góreckiego w boecjańskiej sformułowania *musica mundana, musica humana i musica sacra* „wydaje się jednak ze wszech miar możliwa i pożyteczna. Wyżyła ona bowiem zarówno z curriculum vitae Doktoranta, jak i z poszukiwania coraz to nowych, lepszych środków wyrazu, z odkrycia własnego języka muzycznego będącego świadectwem artystycznej niezależności, z rozwoju osobowości twórczej, wreszcie z dążenia do utożsamiania się za pomocą piękna z prawdą i dobrem”.

„I właśnie Czcigodny Doktorant przez swoją służbę Bogu i Ojczyźnie w dziedzinie sztuki muzycznej włącza się do grona wielkich kompozytorów kręgu katolickiego. Jawi się także jako jeden z najoryginalniejszych twórców muzyki naszych czasów” – kończy ks. prof. Pawlak.

Nowi doktorzy honoris causa lubelskiej uczelni

Ur. w 1939 roku. Studiował fizykę na Uniwersytecie Warszawskim, filozofię na Uniwersytecie Jagiellońskim i reżyserię w Łódzkiej Szkole Filmowej. Działal w amatorskim ruchu filmowym, realizując 11 filmów fabularnych, z których 9 uzyskało różne nagrody, m. in. dyplomowa etiuda „Śmierć prowincjała” (1966, m. in. Srebrny Lew na MFF Wenecja).

Od 1980 kierownik artystyczny Zespołu Filmowego TOR, a następnie dyrektor Studia Filmowego TOR. W latach 1971-83 wiceprezes Stowarzyszenia Filmowców Polskich, a w latach 1975-77 przewodniczący Rady Polskiej Federacji Dyskusyjnych Klubów Filmowych. Od 1987 członek Komitetu Kinematografii. Wykładał na wielu uczelniach filmowych, m. in. w Państwowej Wyższej Szkole Teatralnej i Filmowej w Łodzi, National Film School w Wielkiej Brytanii. Reżyseruje przedstawienia operowe i teatralne w Polsce, Niemczech, Szwajcarii, we Włoszech, Francji i Rosji. W 1990 roku wybrany Prezydentem Federacji Europejskiej Realizatorów Audiowizualnych (FERA). Konsultant Komisji Pontyfikalnej ds. Kultury w Watykanie. Profesor Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach. Członek Polskiego PEN Clubu, Europejskiej Akademii Filmowej i Papieskiej Akademii Sztuk Pięknych i Literatury.

Ważniejsze filmy: „Struktura kryształu” 1969, „Życie rodzinne” 1970, „Iluminacja” 1973, „Barwy ochronne” 1976, „Spira-

**Krzysztof
Zanussi.
Reżyser
filmowy,
teatralny,
operowy,
scenarzysta**

la” 1978, „Constans” 1980, „Rok spokojnego słońca” 1984, prod. Polska-RFN-USA, „Stan posiadania” 1989, „Cwał” 1996, „Brat naszego Boga” 1997, „Życie jako śmiertelna choroba przenoszona drogą płciową” 2000, „Suplement” 2002.

Autor książek, m. in. „O montażu w filmie amatorskim”, „Rozmowy o filmie amatorskim”, wspomnień „Pora umierać”, „Między jarmarkiem a salonem”.

Laureat wielu nagród, ostatnio nagrody FIPRESCI na MFF w Moskwie za „Suplement”.

Z LAUDACJI

„Ranga sztuki filmowej i jej wymiar duchowy, postawa moralna Krzysztofa Zanussiego, uznanie międzynarodowe, jego wieloletnia współpraca ze środowiskiem naukowym KUL, udział w sympozjach i sesjach o charakterze interdyscyplinarnym, wykłady i liczne spotkania z młodzieżą akademicką naszego uniwersytetu, a także ożywione kontakty ze społecznością katolicką Lubelszczyzny, przede wszystkim jednak głęboko humanistyczne walory twórczości oraz refleksyjny stosunek do otaczającej go rzeczywistości, w którym znaczące miejsce zajmują wnikliwe rozważania nad problematyką wiary oraz stosunku jednostki (człowieka) do Boga, nie pozostawiają cienia wątpliwości, że reżyser w pełni zasługuje na szacowne wyróżnienie jakim jest nadanie mu przez Senat Akademicki tytułu doktora honoris causa Wydziału Nauk Humanistycznych Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego” – uzasadnia przyznanie doktoratu prof. Lechosław Lameński, dyrektor Instytutu Historii Sztuki KUL.

Laudacja, do której promotor solidnie się przygotował („Dla zachęty, ale i dla ostrzeżenia potencjalnych badaczy i monografistów twórczego dorobku Krzysztofa Zanussiego ważę się oznajmić, że już pobieżna kwerenda w katalogach jednej z lepszych bibliotek polskich o profilu humanistycznym, pozwala zorientować się czytelnikom, nawet tym, którzy raczej rzadko przekraczają jej gościnne progi, że hasło „Krzysztof Zanussi” jest ważne i trudne do pominięcia, ponieważ zarówno za pomocą fiszek w skrynkach, a przede wszystkim za pośrednictwem nowoczesnych terminali komputerowych można dotrzeć do sporej ilości różnorodnych publikacji z nim związanych”) przypomina ważniejsze dzieła laureata, a także jego działalność jako dyrektora Studia Filmowego TOR, felietonisty, członka ważnych gremiów, animatora spotkań młodych filmowców.

Aby nie uronić żadnego słowa z kongresowych wystąpień, można próbować różnych sposobów: robić dokładne notatki (co wszakże może utrudnić skupienie się na temacie) albo włączyć dyktafon. Najlepiej jednak skorzystać z uprzejmości Towarzystwa Naukowego KUL, które na rozpoczęcie lubelskiego spotkania przygotowało solidny tom materiałów kongresowych. Oprócz wykładów i tekstów wprowadzających w tematykę paneli dyskusyjnych, w tomie znaleźć można list Ojca Świętego do organizatorów i uczestników wydarzenia oraz przesłanie I Kongresu Kultury Chrześcijańskiej sprzed czterech lat. Wstęp do tomu napisał pomysłodawca obu kongresów, abp Józef Życkiński. Polecamy!

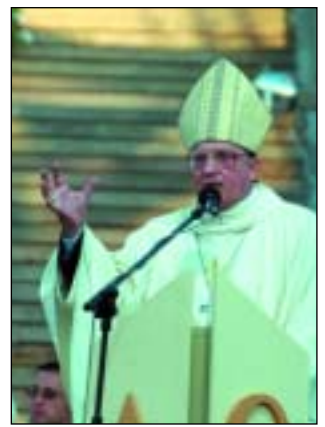

Dziś w programie

Po uroczystości nadania doktoratów honoris causa i przerwie obiadowej, obrady rozpoczną się wykładem **abpa Tadeusza Kondrusiewicza**, metropolity moskiewskiego pt. „Homo sovieticus wśród liberałów” (godz. 14.30, aula im. kard. Stefana Wyszyńskiego KUL)

Prelegent jest metropolitą diecezji Matki Bożej w Moskwie, przewodniczącym Konfederacji Biskupów Katolickich Federacji Rosyjskiej. Wcześniej był administratorem apostolskim dla katolików w europejskiej części Rosji. Zabiega o wizytę Jana Pawła II w Rosji. Prowadzi dialog z prawosławiem, broni praw katolików.

Bezpośrednio po wykładzie rozpoczną się DYSKUSJE PANELOWE:

Panel 1: Czy polityk może być uczciwy i za jaką cenę? (godz. 15.30, s. 110)

Jerzy Buzek, działacz społeczny, polityk, były premier Polski.

Ur. w 1940 roku. Od 1979 profesor nauk technicznych.

W 1980 roku współzałożyciel NSZZ „Solidarność”. W 1981 roku przewodniczył I Zjazdowi „Solidarności” w Gdańsku. Jeden z głównych twórców struktur Związku na Górnym Śląsku i w Zagłębiu. Po wprowadzeniu stanu wojennego współtworzył struktury podziemne „Solidarności”. Po zwycięstwie AWS w wyborach parlamentarnych w 1997 premier (do października 2001 roku). Od lipca 1998 roku przewodniczący Komisji Integracji Europejskiej. Od stycznia 2001 roku do października 2001 przewodniczący AWS. Po przegranych wyborach parlamentarnych złożył rezygnację z tego stanowiska.

Zyta Gilowska, ekonomista, polityk.

Ur. w 1949 roku. W latach 1972-1985 zatrudniona na Wydziale Ekonomii Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej. Od 1986 r. zatrudniona wyłącznie w KUL, kierownik Katedry Finansów Publicznych KUL. Zatrudniona również w Europejskim Instytucie Rozwoju Regionalnego i Lokalnego Uniwersytetu Warszawskiego.

W latach 1992-1998 delegat Polski do Kongresu Władz Lokalnych i Regionalnych Rady Europy.

W latach 1990-1994 wiceprzewodnicząca Lubelskiego Sejmiku Samorządowego, w latach 1992-1995 wiceprzewodnicząca Rady ds. Samorządu Terytorialnego przy Prezydencie RP.

Od 1991 r. współpracownik Instytutu Badań nad Gospodarką Rynkową. Koordynator lub wykonawca w dwudziestu programach badawczych

W 2001 roku wybrana do Sejmu RP, wchodząc w skład Klubu Poselskiego Platformy Obywatelskiej. Zastępca Przewodniczącego Komisji Finansów Publicznych.

Leon Kieres, prezes Instytutu Pamięi Narodowej.

Ur. w 1948 roku. Nauczyciel akademicki Wydziału Prawa Uniwersytetu Wrocławskiego. Był ekspertem prawnym Zarządu Regionu NSZZ „Solidarność” Dolny Śląsk.

W 1993 roku współprzewodniczący Zarządu Fundacji Współpracy Polsko-Niemieckiej.

Senator IV kadencji Senatu RP. Był członkiem Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej.

Od 1992 roku jako jeden z 12 delegatów reprezentuje Polskę w Kongresie Władz Lokalnych i Regionalnych Europy w Strasburgu. Od 1998 roku reprezentuje Polskę w Zgromadzeniu Parlamentarnym Rady Europy. W 2000 roku wybrany przez Sejm RP na stanowisko Prezesa Instytutu Pamięi Narodowej.

Autor ponad stu czterdziestu publikacji i licznych ekspertyz z zakresu prawa administracyjnego.

Stefan Niesiołowski; polityk.

Ur. w 1944 roku. Doktor entomologii, a od 1995 roku profesor, nauczyciel akademicki w Katedrze Zoologii Bezkręgowców i Hydrobiologii Uniwersytetu Łódzkiego.

W latach 1965-70 był współzałożycielem i działaczem antykomunistycznego „Ruchu”. W 1970 roku został aresztowany, a rok później skazany na 7 lat więzienia za próbę obalenia siłą ustroju socjalistycznego. W 1974 roku zwolniony na mocy amnestii. Był również działaczem Ruchu Obrony Praw Człowieka i Obywatela. Od 1980 r. należał do NSZZ „Solidarność”. W latach 1981-82 internowany. W latach 1989-93 poseł na Sejm RP I kadencji.

Członek m. in. Stowarzyszenia Pisarzy Polskich, Stowarzyszenia Dziennikarzy Katolickich oraz Klubu Inteligencji Katolickiej w Łodzi.

Prowadzi Jan Grosfeld
publicysta, tłumacz.

Kierownik Katedry Współczesnej Myśli Społecznej Kościoła Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego. Wykłada antropologię polityczną oraz żydowskie korzenie chrześcijaństwa. Członek Komitetu Episkopatu Polski do Dialogu z Judaizmem, członek zarządu Polskiej Rady Chrześcijań i Żydów. Jest autorem m. in. książek „Krzyż i gwiazda Dawida”, „O pokusie zejścia z krzyża”, „Czekanie na Mesjasza”.

Panel 2: Kultura wyższa między skandalem a monologiem (godz. 15.30, s. 208)

Andrzej Wajda, reżyser, scenograf, członek *Grona Nieśmiertelnych* francuskiej Akademii Sztuk Pięknych.

Ur. w 1926 roku. Ukończył Akademię Sztuk Pięknych w Krakowie i PWSF w Łodzi. W 2000 otrzymał Oscara za całokształt twórczości.

Reżyser Teatru Starego w Krakowie. Współpracował z innymi teatra-

mi w kraju i za granicą, m. in. z warszawskim Teatrem Powszechnym, moskiewskim Teatrem Sowremiennik, Yale Repertory Theatre (USA), teatrem w Nanterre (Francja), berlińskim Teatrze Schaubühne.

Człowiek przedstawił „polskiej szkoły filmowej”. Ważniejsze filmy: „Kanał”, „Popiół i diament”, „Popioły” wg S. Żeromskiego, „Wszystko na sprzedaż”, „Polowanie na muchy”, „Krajobraz po bitwie”, „Brzezina”, „Wesele” wg S. Wyspiańskiego, „Ziemia obiecana” wg W. Reymonta, nominacja do Oscara, „Człowiek z marmuru”, nagroda w Cannes; „Bez znieczulenia”, nagroda w Cannes; „Panny z Wilka” wg J. Iwaszkiewicza, „Człowiek z żelaza”, Złota Palma w Cannes, „Korczak”, „Pan Tadeusz”.

C.d. Panel 2

Pełnił szereg funkcji społecznych i politycznych, m. in. prezes Stowarzyszenia Filmowców Polskich i senator RP. Członek Europejskiej Akademii Filmowej i Unii Teatrów Europy (UTE).

W 1996 otrzymał w Berlinie honorową nagrodę Srebrnego Niedźwiedzia, w 1998 podczas festiwalu filmowego w Wenecji uhonorowany Złotym Lwem za całokształt twórczości. W 2001 roku otrzymał najwyższe francuskie odznaczenie – komandorię Legii Honorowej Republiki Francuskiej. W 2001 Prezydent Niemiec Johannes Rau nadał mu Wielki Krzyż Zasługi.

Antoni Libera, pisarz, tłumacz, reżyser, krytyk literacki.

Ur. w 1949 roku. Znamca twórczości Samuela Becketta, tłumaczył ją na język polski i wystawiając w teatrze.

Przełożył i wydał m. in. wszystkie dzieła dramatyczne tego pisarza, część jego utworów prozą oraz eseje i wiersze. W Polsce sztuki Becketta realizował głównie w teatrach w Warszawie i w telewizji. Dramaty Becketta wystawiał też w oryginale, m. in. w Londynie, Dublinie, Nowym Jorku, Melbourne i w na festiwalu Becketta w Londynie. Tłumaczył również Oskara Wilde'a, tragedie greckie i libretta operowe.

Powieść „Madame”, jego debiut literacki, została nominowana do nagrody literackiej NIKE i uhonorowana nagrodą im. Andrzeja Kijowskiego.

Krzysztof Zanussi, reżyser filmowy, teatralny, operowy, scenarzysta.

Panel 3. Wolność, praworządność, nihilizm (godz. 15.30, s. 242)

Tadeusz Sławek, profesor Wydziału Filologicznego Uniwersytetu Śląskiego, były rektor tej uczelni, anglista.

W latach 1996-2002 rektor Uniwersytetu Śląskiego.

W kręgu jego zainteresowań naukowych pozostają teoria i historia literatury, literatura porównawcza. Autor prac m. in. z historii literatury angielskiej i amerykańskiej, z pogranicza filozofii i literatury. Wykładał na kilku zagranicznych uniwersytetach.

Tłumacz poezji angielskiej i amerykańskiej. Członek prezydium komitetu „Polska w zjednoczonej Europie” PAN, członek prezydium Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego. Prezydent Regionalnej Konferencji Rektorów.

Autor ok. 40 artykułów i książek, m. in. „The Outlined Shadow. Phenomenology, Grammatology, Blake”, „The Dark Glory. Robinson Jeffers and His Philosophy of Earth, Time and Things”, „Maszyna do pisania. Jaquesa Derridy teoria literatury” (współautor), „Sfera szarości. Studia nad literaturą i myślą osiemnastego wieku” (współautor), „Między literami. Eseje o sztuce konkretnej”, „U-bywać. Człowiek, świat, przyjaźń w twórczości Williama Blake'a”, „Antygona w świecie korporacji. Rozważania o uniwersytecie i czasach obecnych”.

Jerzy Sosnowski, pisarz, historyk literatury, krytyk, publicysta, dziennikarz radiowy.

Ur. w 1962 roku. Był pracownikiem naukowym Uniwersytetu Warszawskiego (specjalizuje się w literaturze Młodej Polski), nauczycielem w szkole średniej, publicystą „Gazety Wyborczej”, krytykiem literackim, dziennikarzem radiowym (Program III Polskiego Radia) i telewizyjnym.

Współautor jednego z programów nauczania języka polskiego w szkołach średnich. Obecnie jest dziennikarzem radiowym i autorem książek. Opublikował książki *Śmierć czarownicy! Szkice o literaturze i zwątpieniu; Chwilowe zawieszenie broni. O twórczości tzw. pokolenia bruLionu* (współautor Jarosław Klejnocki); *Wielościan* (nagrada Fundacji Kościelskich); *Apokryf Aglaj; Linia nocna; Prąd zatokowy*. Eseje i artykuły ogłaszał na łamach „Więzi”, „Przeglądu Powszechnego”, „Czasu Kultury” i in.

Juliusz Braun, były przewodniczący KRRiT.

Poseł X oraz I kadencji (przewodniczący Komisji Kultury i Środków Przekazu), II kadencji (przewodniczący Komisji Kultury i Środków Przekazu) i III kadencji Sejmu RP (pracował w komisjach Kultury i Środków Przekazu, Łączności z Polakami za Granicą).

Dziennikarz „Echa Dnia” w Kielcach, tygodnika katolickiego „Niedziela”, redaktor naczelny „Gazety Kieleckiej”, współpracownik „Tygodnika Powszechnego”. Współzałożyciel Unii Demokratycznej, później członek Unii Wolności. W 1999 roku wybrany do Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji, został jej przewodniczącym, złożył mandat poselski i zrezygnował z członkostwa w Unii Wolności. Zrezygnował z funkcji przewodniczącego KRRiT w 2003 roku.

Prowadzi STANISŁAW RODZIŃSKI, malarz, eseista.

Ur. w 1940 roku. Od 1981 r. związany z ASP w Krakowie. Od 1996 do 2002 roku rektor ASP w Krakowie. Obecnie prowadzi jedną z pracowni w Katedrze Malarstwa. Współpracuje z Uniwersytetem Jagiellońskim oraz z Instytutem Sztuki Liturgicznej PAT.

W latach 80. aktywny uczestnik ruchu kultury niezależnej. W latach 1991-92 członek Rady Kultury przy premierze RP.

Współpracownik m. in. czasopism „Tygodnik Powszechny”, „Znak”, „Odra”, „Nowe Książki”, „Dekada Literacka”.

Autor kilkuset artykułów o sztuce współczesnej, m. in. tomików esejów „Sztuka na co dzień i od święta”, „Obrazy czasu”. Ma w dorobku ponad 80 indywidualnych i 200 zbiorowych wystaw w kraju i poza granicami, brał udział w wielu ekspozycjach zbiorowych.

Roman Kluska, przedsiębiorca.

Twórca i były szef firmy Optimus, z której odszedł w 2000 roku. Wtedy poświęcił się działalności charytatywnej. Główny sponsor budowy sanktuarium Miłosierdzia Bożego w Krakowie-Lagiewnikach i Centrum Formacyjno-Rekolekcyjnego Diecezji Tarnowskiej „Arka” w Gródku nad Dunajcem, za co otrzymał statuetkę „Ziarno Gorczyca”. Nadzoruje osiem przedsięwzięć charytatywnych, jednym z nich jest firma ProDoKs (Promotor Dobrej Książki), która wydaje i dystrybuuje za darmo książki i kasy wideo – głównie o tematyce religijnej.

Laureat Nagrody Kisiela w 2003 roku.

Andrzej Zoll, prawnik, specjalista prawa karnego, Rzecznik Praw Obywatelskich.

Ur. w 1942 roku. Od 1964 roku do dziś zatrudniony na Uniwersytecie Jagiellońskim, obecnie na stanowisku profesora prawa karnego.

Od 1989 roku sędzia Trybunału Konstytucyjnego, od 1993 roku przez cztery lata jego prezes. Uczestnik obrad Okrągłego Stołu jako ekspert „Solidarności”. Od 2000 roku Rzecznik Praw Obywatelskich.

Autor ok. 150 prac z zakresu prawa karnego, prawa konstytucyjnego i filozofii prawa, m. in. prac: „Okoliczności wyłączające bezprawność czynu”, „Komentarz do kodeksu karnego. Część ogólna” (współautor). Współautor polskiego kodeksu karnego z 1997 r.

Członek czynny Polskiej Akademii Umiejętności oraz Akademii Nauki i Sztuki w Salzburgu. Członek polskiego PEN Clubu. Doktor honoris causa Uniwersytetu w Moguncji oraz Uniwersytetu Wileńskiego.

Prowadzi ANDRZEJ LUTER, wykładowca religiofilozofii i ekumenizmu w Wyższym Seminarium Duchownym w Łowiczu.

Ur. w 1956 roku. Doktor teologii ekumenicznej. Wykładowca Wyższego Seminarium Duchownego w Łowiczu. Współtwórca programów telewizyjnych „Rozmowy na koniec wieku” i „Znaki”. Duszpasterz w reteracie diecezjalnym ds. młodzieży diecezji łowickiej. Aktywny duszpasterstwo w środowiskach dziennikarskich. Były Przewodniczący Naczelnego Sądu Dziennikarskiego Stowarzyszenia Dziennikarzy Polskich, jeden z arbitrow sądowictwa polubownego ustanowionych przez Zarząd Główny SDP.

spotkania modlitewne i kulturalne

24 września o godz. 18.00 w kościele akademickim KUL zostanie odprawiona Msza św. w intencji zmarłych w tym roku Zygmunta Kubiaka i Czesława Miłosza.

Zygmunt Kubiak, eseista, krytyk, tłumacz (1929-2004).

W latach 1949-1953 studiował filologię klasyczną na Uniwersytecie Warszawskim. Związany z prasą katolicką, głównie z periodykami „Dziś i jutro”, na którego łamach debiutował w 1949 roku) oraz „Tygodnikiem Powszechnym” (w latach 1951-1953 i 1956-1959 redaktor pisma).

Pisarz, wybitny znawca kultury antycznej. Autor przekładów poezji rzymskiej i greckiej na język polski, popularyzator literatury starożytnej Grecji i Rzymu. Tłumaczył z języków greckiego, łacińskiego, włoskiego, nowogreckiego i angielskiego.

Opublikował szkice i eseje: „Półmrok ludzkiego świata”, „Wędrowki po stuleciach”, „Szkoła stylu. Eseje o tradycji poezji europejskiej”, „Jak w zwierciadle”, „Przestrzeń dzieł wiecznych. Eseje o tradycji kultury śródziemnomorskiej”. Przełożył i opracował m. in. zbiory: „Muza grecka. Epigramaty z antologii palatyńskiej”, „Muza rzymska. Antologia poezji starożytnego Rzymu”, „Antologia poezji nowogreckiej”, „Antologia palatyńska”. Ostatnio: „Mitologia Greków i Rzymian”, „Brewiarz Europejczyka”, „Literatura Greków i Rzymian”. Należał do najwybitniejszych znawców literatury i kultury starożytnej w Polsce.

Laureat nagród Fundacji im. Kościelskich, Fundacji A. Jurzykowskiego, Polskiego PEN Clubu. W 2002 roku został laureatem nagrody „TOTUS” przyznawanej przez Fundację „Dzieło Nowego Tyśiąclecia” w kategorii „osiągnięcia w dziedzinie kultury chrześcijańskiej”.

Czesław Miłosz, jeden z najwybitniejszych polskich poetów, prozaik, eseista, historyk literatury, tłumacz. Laureat literackiej Nagrody Nobla (1911-2004).

Urodził się w Szetejniach na Litwie.

W 1930 roku debiutował wierszami na łamach uniwersyteckiego pisma „Alma Mater Vilnensis”, w 1933 roku ukazał się jego książkowy debiut – „Poemat o czasie zastygłym”. Po otrzymaniu dyplomu prawa na Uniwersytecie Stefana Batorego wyjechał do Paryża jako stypendysta Funduszu Kultury Narodowej. Po powrocie związany ze środowiskiem awangardy literackiej.

Podczas wojny aktywnie uczestniczył w podziemnym życiu literackim okupowanej stolicy.

W latach 1945-1951 pracował jako urzędnik w Ministerstwie Spraw Zagranicznych. Był attaché kulturalnym PRL w Nowym Jorku, a potem w Paryżu. W roku 1948 ogłosił „Traktat moralny”.

We Francji wybrał los politycznego emigranta. Nawiązał współpracę z Instytutem Literackim kierowanym przez Jerzego Giedroycia. Ukazały się kolejne jego książki, m. in. „Zniewolony umysł”, tom wierszy „Światło dzienne” i powieść „Zdobycie władzy” oraz „Traktat poetycki”, który otrzymał nagrodę literacką „Kultury”. We Francji przebywał do 1960 roku.

W 1960 roku na zaproszenie uniwersytetów California oraz Indiana wyjechał do Stanów Zjednoczonych. Otrzymał posadę profesora na Wydziale Języków i Literatur Słowiańskich University of California w Berkeley. Obok kolejnych książek ukazała się anglojęzyczna antologia polskiej poezji powojennej, zebrana i tłumaczona przez poetę, „Postwar Polish Poetry”, a potem „The History of Polish Literature”. W roku 1973 wydany został pierwszy anglojęzyczny zbiór wierszy Miłosza, „Selected Poems”. Wydanem w roku 1979 „Księgi psalmów” rozpoczął pracę nad przekładem Biblii.

W roku 1980 otrzymał literacką Nagrodę Nobla za całokształt twórczości. W Polsce Znak oficjalnie opublikował tom wierszy „Gdzie wschodzi słońce i kędy zapada”, PIW zainicjował „Dzieła zbiorowe”.

W 1981 roku Miłosz przyjął honorowy doktorat Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego. W 1989 roku znowu odwiedził Polskę, otrzymał doktorat honoris causa Uniwersytetu Jagiellońskiego. Odtąd do Polski przyjeżdżał coraz częściej. Tego samego roku otrzymał także kolejny doktorat honoris causa – Harvard University.

W 1992 roku po 52 latach przyjechał na Litwę. W 1994 roku otrzymał najwyższe polskie odznaczenie – Order Orła Białego.

Zmarł w Krakowie.

Dwie amfony

Legenda głosi, że na dwóch ambonach w dominikańskim kościele dysputy prowadzili ojcowie dominikanie z innowiercami. Wiadomo, że w XVII wieku zakonnikom zdarzało się dyskutować z arianami. Do tej tradycji nawiązała dominikańska Fundacja „Ponad Granicami” im. Świętego Jacka Odrowąża, organizując „dyskusje dwóch ambon”. Tym razem naprzeciw siebie staną Zbigniew Nosowski (redaktor naczelny „Więzi”) i Paweł Milcarek (redaktor naczelny „Christianitas”), by odpowiedzieć na pytanie, jak być świadkiem wiary dzisiaj? Panowie reprezentują nie tylko dwa różne czasopisma, ale też dwa różne style myślenia o Kościele. Dyskusja rozpocznie się o godz. 20.30.

Do tej pory w bazylice oo. dominikanów na Złotej w cyklu „dyskusje dwóch ambon” spotkali się m. in.: abp Abel Popławski i o. Leon Knabit OSB („Mnisi na Wschodzie i na Zachodzie w życiu katolików i prawosławnych”), prof. Eugeniusz Sakowicz i Selim Chazbijewicz („Chrześcijaństwo – islam w dialogu”), abp Józef Życiński i Hanna Gronkiewicz – Waltz („Feminizm chrześcijański”), ks. Robert Patro i o. Jan Góra OP („Czy młodzież potrzebuje Kościoła?”).

Budujcie cywilizację miłości

Centrum Duszpasterstwa Młodzieży zaprasza na wystawę zdjęć i prezentację multimedialną pod hasłem „Budujcie cywilizację miłości”, dotyczące działań podejmowanych przez Centrum, nie tylko na rzecz młodzieży, ale także uchodźców, bezdomnych, powodzian, w duchu papieskiego wezwania do tworzenia „nowej wyobraźni miłosierdzia”. Prezentację zobaczyć będzie można podczas pokazów każdego dnia kongresowego: w piątek o godz. 14.00 i 17.30, w sobotę o 11.00, 14.00, 17.30, w niedzielę o 11.00 w sali nr 243.

Sztuka jedna odmian wiele

24 września o godz. 17.30 w sali 212 zostanie otwarta wystawa plastyczna pt.: „Sztuka jedna odmian wiele”. Na wystawie prezentowane będą prace różnych artystów, których przy różnorodności ekspresji artystycznej i technik plastycznych łączy jedno: przeżywali lub przeżywają swoje życie obdarzeni szczególnym darem – niepełnosprawnością. Wśród nich są znani artyści Irena Grzegorzczak czy Henryk Paraszczuk.

Działalność artystyczną prowadzą indywidualnie lub pod kierunkiem opiekunów pracowni plastycznych w Środowiskowym Domu Samopomocy w Łęcznej, Domu Pomocy Społecznej im. Matki Teresy z Kalkuty w Lublinie, Warsztatach Terapii Zajęciowej Stowarzyszenia Źródło w Lublinie i Fundacji Między Nami w Krężnicy Jarej.

Organizatorem wystawy jest Katedra Psychologii Rehabilitacji KUL, a jej kuratorem plastyk mgr Janusz Padziński.

II Kongres Kultury Chrześcijańskiej

KUL, Aleje Racławickie 14, aula im. kard. Stefana Wyszyńskiego

Program

Piątek, 24 września

- 10.00 Mikołaj Górecki, Krzysztof Zanussi Doktoraty honoris causa
Wykład: Krzysztof Zanussi, „Europa ducha w kulturze inspirowanej Ewangelią” – *aula*
- 13.00 Obiad
- 14.00 Abp Tadeusz Kondrusiewicz, Moskwa „Homo sovieticus wśród liberałów” – *aula*
- 15.30 Dyskusje panelowe
„Czy polityk może być uczciwy i za jaką cenę?” – s. 110
Jerzy Buzek, Zyta Gilowska, Leon Kieres, Stefan Niesiołowski; prowadzi Jan Grosfeld
„Kultura wyższa między skandalem a monologiem” – s. 208
Andrzej Wajda, Antoni Libera, Juliusz Braun, Krzysztof Zanussi; prowadzi Stanisław Rodziński
„Wolność, praworządność, nihilizm” – s. 242
Tadeusz Sławek, Jerzy Sosnowski, Roman Kluska, Andrzej Zoll; prowadzi Andrzej Luter
- 18.00 Msza św. za śp. Zygmunta Kubiaka i Czesława Miłosza, kościół akademicki KUL
- 19.15 Kolacja

Sobota, 25 września

- 9.00 Jerzy Kłoczowski, „Duchowe dziedzictwo Rzeczypospolitej wielu narodów” – *aula*
- 10.00 Tomasz Halik, Praga „Europa: rany przeszłości i wyzwania jutra” – *aula*
- Przerwa
- 11.30 Dyskusje panelowe
„Duchowa jedność Europy: nadzieje i lęki” – s. 110
Róża Thun, David Sullivan PA, Jerzy Pomianowski, Władysław Stróżewski; prowadzi abp Henryk Muszyński
„Wartości duchowe w kulturze postmoderny” – s. 208
Hanna Gronkiewicz-Waltz, Marian Zawada OCD, Andrzej Szczekliki, Piotr Wojciechowski; prowadzi bp Mieczysław Cisło
- 13.15 Obiad
- 14.30 Chantal Delsol, Paryż „Godność człowieka a poprawność polityczna” – *aula*
- 15.45 Dyskusje panelowe
„Polityka, kobiety i wartości” – s. 110
Hanna Suchocka, Irena Lipowicz, Elżbieta Sobótka, Janne H. Matlary, Norwegia; prowadzi Agnieszka Kijewska
„Rola mediów: misja czy kasa?” – s. 208
Adam Boniecki MIC, Krystyna Mokrosińska, Tomasz Lis, Jan Skórzyński; prowadzi Marcin Przeciszewski

„Wschodnie płuco a budowa Europy ducha”

bp Tadeusz Kondrusiewicz, Igor Andrianow, Michał Łesiów, Jurgen Hoffend TC, Andrzej B. Legocki; prowadzi Alina Petrowa-Wasilewicz – s. 242

18.00 Msza święta za śp. ks. prof. Józefa Tischnera

19.15 Raut

Niedziela, 26 września

- 9.00 Władysław Bartoszewski „Jak być patriotą w zjednoczonej Europie?” – *aula*
- 10.00 Karl Dedecius, Frankfurt „Dialog na terenie kultury; wymiana darów” – *aula*
- Przerwa
- 11.15 Dyskusje panelowe
„Etos Akademii: Sokrates czy sukces?” – s. 208
Jacek Jadacki, Jarosław Gowin, Jerzy Perzanowski, Jan Pomorski, Andrzej Szostek MIC; prowadzi Piotr Gutowski
„Korzenie agresji: antysemityzm bez Żydów” – s. 110
Konstanty Gebert, Władysław Bartoszewski, Norman Davies, Michał Czajkowski, Jakub Weksler-Waszkinel; prowadzi Monika Adamczyk-Garbowska
- 13.00 Msza święta
- 15.30 Podsumowanie i przesłanie Kongresu – *aula*

Imprezy kulturalne

24 września

– Kościół Dominikanów

Zbigniew Nosowski, Paweł Milcarek „Jak być świadkiem wiary dzisiaj?”- dyskusja Dwóch Ambon

– KUL, Wystawa multimedialna Budujcie cywilizację miłości (Centrum Duszpasterstwa Młodzieży),

– KUL,... myśląc Europa, fragmenty adhortacji Jana Pawła II Ecclesia in Europa, zdjęcia Arturo Mari, wystawa Marka Adamowicza,

25 września

19.30 **Filharmonia Lubelska** (ul. Marii Curie-Skłodowskiej 5) Koncert symfoniczny. Wykonawcy: Edward Zbigniew Zienkowski (skrzypce), Piotr Wijatkowski (dyrygent) Henryk Wieniawski, I Koncert Skrzypcowy fis-moll op. 14 Wojciech Kilar, September Symphony

20.00 **Scena Plastyczna KUL**, Leszek Mądziak, „Odchodzi”, Stara Aula KUL

20.00 **Wieża Trynitariska** – wystawa malarstwa Tadeusza Boruty

21.00 **Misterium** „Poemat o Miejscu” Teatr NN (początek przy Bramie Grodzkiej)

26 września

16.00 **Aula Prymasa Wyszyńskiego, KUL** Teatr ITP „Raj utracony” wg Johna Milтона, reżyseria Mariusz Kozubek, ks. Mariusz Lach SDB

17.00 **Promocja albumu** Skarby Archidiecezji Lubelskiej (Wydawnictwo Archidiecezji Lubelskiej Gaudium) Muzeum Lubelskie na Zamku

19.00 **Kościół p. w. św. Rodziny** (al. Jana Pawła II), Więc to Ciebie szukają... – zespół „Krakowskie Przedmieście” śpiewa poezję ks. Jana Twardowskiego; recytuje Edward Linde-Lubaszenko; koncert prowadzi Aleksandra Iwanowska.

Sponsorzy Kongresu

Patronat medialny

